

den? Troer den ærede Rigsdagsmand, at Borgerne ville være tilfredse, ville være tilhøielige til at adlyde Loven, naar vi paa den Maade henkaste Bestemmelser, som vi forud maae sige ikke kunne overholdes, hvor saaledes den enkelte Mand staaer med den ene Lov [i Haanden imod Administrationen, der skal gjenneføre den anden Lov? Nei lad os ikke sætte Love mod Love, afmægtige Love, der dog ere istand til at skabe saameget.

Scherning: Dersom det, den ærede sidste Taler sagde, var rigtigt, saa maatte han gaae ud paa noget ganske Andet, saa maatte han gaae ud paa at forkaste hele Loven, thi deri har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Lange) Ret, at der i denne Lov findes fastsat og haandhævet saavel Organisationsbestemmelser, der ere, som Forudsætninger om Organisationsbestemmelser, der ikke ere. Denne Lov er paa sit første Stadium bleven til og maa paa de senere Stadier blive til som en Dvereenkomst om, hvad der kan fastholdes i Værnepligtsloven og hvad der ikke kan fastholdes deri. Der er i denne Lov en Mangsfolbigheid af Bestemmelser, der ere ganske beslægtede med den her omtalte, men som blot ikke i samme Grad genere det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Beck); det er nu denne Bestemmelse, der generer ham, derfor holder han sig — jeg bebrejder ham det paa ingen Maade — til den og angriber den. Maa jeg i det Dieblis, jeg omtaler dette Medlem, gjøre opmærksom paa, at Ingen endnu har hørt nogen positiv Udtalelse af ham om, at han holder for, at Armeepleanen kun kan forandres ved Lov under Monarchiet (Beck: Det holder jeg for; det har jeg erklæret). Maa! altsaa nu holder det ærede Medlem for, at Armeepleanen kun kan forandres ved Lov, saa at altsaa al den Forandring, der skal foregaae i det nu Bestaaende, maa skee igennem Lov. Herved bør jeg dog, for ogsaa at værne om det ærede Medlems Betragtninger, gjøre opmærksom paa, at han let kunde komme til at love formeget, idet nemlig Hærplanen indeholder to ganske forskellige Elementer; det ene, det, hvorom der her er Spørgsmaal, angaaer de Betingelser, som Hærplanen kræver opfyldte

af Borgeren, indtil han bliver Soldat, og det er dem, der kun kunne forandres ved Lov; det andet angaaer, hvad Hærplanen fastsætter til en given Tid om de saakaldte Formationer, Samlinger af Mandskab under visse Betingelser, og idetmindste mange af disse Bestemmelser ere slet ikke skikkede til at fastsættes ved Lov, af den ganske simple Grund, at Commandobestemmelser, de daglige Bestemmelser for Anvendelsen af det forskellige Personale, Materiale og deslige, ikke egne sig til at fastsættes ved Lov, og gennem Commandobestemmelser kan man omgaae alle den Slags Organisationer (Beck: Det er der ikke Tale om her!). Nei, det er ganske rigtigt, men jeg troer, at det er en Sammenblanding af disse to Dele af Hærplanen og hvad dermed staaer i Forbindelse, der har bragt det ærede Medlem til at see saastor Fare her. Den ærede sidste Taler siger, at jeg ved det Forslag, jeg her fastholder, staaer en Forlegenhed for Borgeren, thi han veed saa ikke, under hvilken Lov han befinder sig, og om han kan støtte sig paa denne eller ikke. Jo, indtil en anden Lovbestemmelse udkommer og bliver bekendtgjort paa lovlig Maade, holder han sig til denne. Lad os tage det Tilfælde, at en Mand af de 4 sidste Mars Mandskab, efterat denne Lov er kommen ud, indkaldes og holdes inde længere end en Dvelfestid, holdes inde til Tjeneste f. Ex. et Aar, saa gaaer han naturligviis ikke hjem, men han henvender sig til Justitsministeren, og Justitsministeren fører Anke til Krigsministeren over dette Overgreb. Dette er ikke noget Nyt, vi have mange Tilfælde af denne Art, vi have mange Tilfælde, hvor Mandskab er blevet indkaldt imod Lovbestemmelserne; Justitsministeren har paataalt det, og Mandskabet er atter blevet hjemsendt. Vi have jo havt mangsfolbige Exempler i saa Henseende, vi have blandt Andet havt det Exempel — et Exempel afgjør jo ikke Noget, men det kan dog have sin gode Side at fremhæve det — at en Mand blev omdøbt af Autoriteterne, af Myndighederne; den ene sendte ham ind under Navnet, lad os sige Lars Madsen, og den anden sendte ham hjem igjen, fordi han ikke heed Peer Skræder. Navnene gjøre jo ikke Noget til Sagen, men dermed bleve de ved flere Gange, det havde nær aldrig hørt op,